

## [Transcript] Vinohradská 12 / Kdo jde italské premiérce po krku?

Tady je Matej Skalický a tohle je Vinohradská 12.

Po prvé vějnách Itálie v čale dvouhlavních politických stranu stojí ženy.

V předsetkyně postvašistické stranej Bratři Itálie Georgea Meloniova.

Eliš Lajnová, ševka demokratické strany slíbela tvrdou opozici a protivládě premiérky Georgea Meloniova napsala agentura ČTK.

Ševka vlády proti ševce opozice.

Ševka Bratru Itálie proti ševce italské demokratické strany

Georgea Meloniova proti Eliš Lajnové, kdy je čeká první souboj.

Toví Martin Mejstrík politolog z Institutu Mezinárodních Studií Univerzity Karlovy.

Dnes je úterý 28. března.

Dobrý den, vítejte ve Vinohradské 12.

Dobrý den.

Na italské politické scéně tak jak to pozoruju z povzdálí se objevila nová tvář. Je to tak? Kdo je Eliš Lajnová?

Eliš Lajnová je vlastně poměrně mladá ani než 40 letá politička, která se poměrně překvapí věstala s ninovou předsetkiní demokratické strany, což je tradiční středolevá strana, která od posledních na podzimplní roli největší opoziční síly v Itálii.

No, co ji přivedlo k politice?

Tak ona vlastně ve Zinárodní původ narodila se ve Švýcarsku a pak nějakou dobu ižila se s ní zdrudiči v Cizině a od začátku kterým je zastaval velmi progresivní ideje.

Působ byla na italské politické scéně právě v rámci demokratické strany, za kterou byla jako poměrně mladá i zvojena do Evropského parlamentu.

Akorát se stranou se několikrát sešla a rozešla právě proto, že ich vadilo, že strana je malo progresivní, malo levitsová a spíš se pohybia směrem ke středu a tak proto vlastně několikrát se se stranou ročně mi názorově nepohodla

a teď teda zkoušila se stát její novou předsetkyní z pozicite poměrně radikálně levitsově platformy a docela s velkým poměrním překvapením si podažilo tedy zvítězit a stát se novou předsetkyní.

Stala se předsetkyní někdy tuším před měsíce nas, takže čerstvě novou předsetkyní demokratické strany.

Tak jaké máte politické postoje?

Je hodně liberální ve stých názorek.

Takže si, jsou absolutamente favorevole al matrimonie igualitario, penzo, že si říci takhle, lovis lovis.

Ono se nesleduje za seksuálku,

to mřeně propaguje uznání svasků,

manžostí homoseksuálů, stejnopohlavním svasky v Itálii,

je pro takové teklasické standardní radikálně levitsově postoje.

Vy tohle governo si bate se dopole tragédie

dá ultimo kvěla krotone

per una vera missione di ricerca e soccorso istituzionale europea.  
Vzájme je na odsode té tě,  
k tomu jsou češti dostaneme situace kolemigrantů v Itálii,  
který má som, že úplně jiný přístup, než jsou časná vláda.  
A hlavně je to i forma, protože do teď demokratická strana  
byla hodně establishmentová, hodně umírněná  
ve svém působení v italské politice,  
což ona určitě ještě let této strany teď určitě změní.  
Pokud jí považujeme teď za viditelnou továř opozice v Itálii,  
abyste změnil to velké téma migrační krize,  
pokračující už několik let, tak v čem se tam ty názory liší  
Eliš Lajnové od současné premiérky George Meloniové?  
S tím i současná vládnoucí kolice vyhrála volby,  
že budou sni nekompromisní určití migrantů,  
nebude nechávat přistávat loděs migranty v Itálii,  
a teď se to snaží do určité míry naplňovat,  
řešel se nedávno sněj velký skandál,  
nepomocit migrantům, kteří se vylodili v Kalábry  
a poměrně ostravě adření ze strany současného ministra  
v Nitravu čili migrantům, a to ona velmi kritizuje  
a ta její rétorice je mnohem více vyhodci neníšší,  
říká, že vyz ve současnou premiér na soubor kolem toho,  
a je připravena mnohem důrazněji používat veškeré politické nástroje,  
než jsme na to do teď od Italské levice byli zvyklí.  
Jak to mám rozumět? Jak je nástroje?  
Už jenom to, že vozofkách se velmi ostře vyjadřuje,  
je připravená, že klině i demonstrovat,  
také na nějakých demonstracích byla.  
Ještě řeknu, ona by zapadla do takovéto klasické kategorie,  
těch radikálně levicových politiků,  
kteří byli opravdu velmi aktivní život  
ve smístu různých etych, různých demonstrací, manifestací,  
ale ta novinka je, že taková politická se nyní dostala  
do čela tradiční, řekneme spíše, usedlejší,  
poměrně historicky velmi velké a trošku rigidní demokratické strany,  
což bude velmi zajímavé vidět, protože ta strana  
nikdy takového politika v čele neměla dotek.  
Jeremy Corbyn Itálie.  
Až na to, že ona je židovského původu,  
takže řekli bych, že u ní antisemitismus negrozí,  
ale dalo by se to tak lehce přirovnat.  
No, ono je to trošku vzdálené přirovnání,  
ale já si myslím, že jsem o tom četl v denníku,  
v Britském deníku The Guardian,

## [Transcript] Vinohradská 12 / Kdo jde italské premiérce po krku?

kde se o tom v této souvislosti píše respektive.

Jmenu Jeremyho Corbyna se tam v této souvislosti vytahuje, a připomenu, že Corbyn byl leta šéfem Britského pozice, Britské labor party s radikálním levicovým programem, který nevoněl úplně všem, on skončil potom po fiasku ve Wolbach v roce 2019.

Spolu s labrysty byl opakovaně kritizovaný za antisemitismus.

No, ale teď spět do té Itálie. Ještě jedna věc mě točič zajímá.

Bavili jsme se o migrační krize,

ale dalším velkým sporným tématem je,

aby už se to tady naznačoval sniatky homoseksuálních párů,

takže vůbec přístup k tématu lidí LGBTQ+.

Ano, to je i díky její životní situaci velmi velká výzva.

Ten zákon v minulem volební období byl ke skválení v postanecké sumoji v Senátu, těstně neprošel.

Tento krátc, myslím, že ho šanci jsou nulove

i protože velmi konzervativní vláda drží pohodlnou většinou v obou komorách.

Nicméně to určitě nebude znamenat,

že Eliš Lajnová složí zbraní a myslím, že naopak.

Že právě o to více bude snažit manifestovat a vlastně burcovat tu italskou společnost na tomto tématu,

aby ukázala tu důležitost, protože, že by se Itálie měla posunout

ze jich pohled moderní doby a tyto svastky přejmout,

ale myslím si, že politicky to opravdu za této konstalace politicky není moc vkůkodné.

Ale ono to v Itálii je trošku zvláště nebo zajímavé

pro mě aspoň z toho pohledu, že jsou města, teď třeba Milán,

který má mnohem liberálnější postoji k tomu, teď nenom sňadkům,

ale i k tomu, jak se třeba děti homoseksuálních páru

zapisují do rodních listů právě s rodiči obou dvou,

těch, které ho vychovávají, ne, těch biologických rodičů.

Ano, tak samozřejmě je to o tom, že Itálii tak jako všude indé

není vláda jedné strany v demokracii, co znamená,

máte zvlášt ve velkých městech na severu,

některých jsou levicovišních, nebo osobnosti, které byly zvoleny

s podporou středu levých strán, a zejména staroste Milán

na dlouhodobě podporuje LGBTQ komunitu, která v Miláně

je tradičně velmi velká, jste nějakou například v Bologii,

a tato města očitě budou patřit těm, které se budou snažit nějakým způsobem tuto komunitu podporovat. Na druhou stranu už můžeme vidět,

že se vláda bude snažit to z vrchu v svozovkách nějakým způsobem brzdit,

bylo vidět, že se byl představ, že byl schopný udělat nějaký zákon,

který je to těm městům zakáže, protože opravdu,

jak se už měňoval, vedle migrace otázky LGBT patří,

kdy dnem z priorit, konzervativní jsou časné vlády.

A dá se to tedy rozdělit tak, že tu máme ten liberální sever, který podporuje spíš šlájnovou a ten víc konzervativní jich, který stojí za Meloniovo?  
Spíše bych řekl, že to jsou liberální města na severu, proti konzervativnímu Venkovu na jihu.  
Ale jsem řekl, že i na severu můžeme najít Venkov, kde jel lidé volí lígu Matele Salvínyho, která jsou částí vládní koalice a tu bych také rozhodiny označil za liberální stranu.  
Takže není tu takový klasický, jeko geografický rozdělní sever jich, to spíše takové to, co zdáme i u nás, ten rozdílme si tou městskou liberální elitou nebo střední třídou a tím Venkovem.  
A preferenčně jsou na tom obědány pardony, tak ta podpora, jiný myslovi, je skutečně šlájnová vyzivatelkou právě Georgii Meloniové?  
To bych řekl, že trošku zatím je tam měsíc, takže je to spíš taková jako na cáska respektive i zahraniční média, si toho všímlla na jednou se vlastně dostala velmi viditelná, radikálně levitsová, mladá politička do čela tradiční, velké politické strany v jedné z velkých Evropských zemí, to už zbudilo učitou pozornost.  
Na preferenci chtě strany se zvládně vůbec neprojevil, je to velmi brzo, co je spíš zajímavé, ona hovoří o tom, že chce sjednotit tradičně rozdrobenou vlastně italskou levitci a stát se hlavní vyzivatelkou Georgii Meloniové smyslu, že bude reprezentovat nějakou si sjednocenou levitsovou koalici.  
Pokud by tomto uspěla, tak si do vědu představit, že by to vyzivatelkou by to opravdu mohla, ale to se v historii Itáliši nikom nepodařil, že by sjednotil tradičně velmi rozhádanou a proti sobě doucí změt stran od středu do leva.  
Zatímco na té pravidlové scéně jsou tradičně tři strany, které akorát, řekneme, se proměnují jejich podporat, teď momentálně jsou na koni Bratřii Itáli, jste měštríceti procentní podporou, a zatím Georgii Meloniové všechno hra je poměrně dobře dokaret.  
Já jsem vás nechtěl přerušovat, abychom dopověděli ten příběh tak demokratická strana, má těch procent, kolik v těch preferenci, v toto chvíli v té podpoře?

## [Transcript] Vinohradská 12 / Kdo jde italské premiérce po krku?

To je momentálně klad 20 zruha, to znamená,  
když spočteme všechno podporu, co mají opoziční strany,  
tak pořád stále pár procent na to koalice vstrácej.  
Ukazuje se, že tím, že Meloniova opravdu velmi dobře uchopila domácí,  
ta hodnotová témata právě migracii a otázky LGBT,  
tak tam ukazuje na tom ten svý konzervatismus,  
tak v hozovkách ji uvoličuje,  
prošlo i to, že na druhou stranu v té zahraniční politice  
jinak velmi konsensuální s tím, co třeba předtím dělala  
velmi pro Evropská dragy hovláda.  
No to je hrozně zajímavá další věc,  
totiž máme kolik půl roku od voleb v Itálii.  
Georgia Meloniova to tenkrát byl poprask,  
to se řešilo, jak moc doprava Itálie  
a Italský establishment půjde,  
ale ona jela na Ukraino.  
Rýba díle,  
že Itálie nyní těn tennáre  
i kvěsta vyshenda, nebo lofará.  
Tak já jsem toho už asi už řekl,  
tak kdy, že neníjdu vodk nějaké velké panice,  
protože opravdu ona je velmi pragmatickou političkou.  
Uvědomuje si prostě limity toho,  
že nemůže prostě takto to chybu, co udělal  
Trásalvíny, že prostě pokračoval v té retorice i ve vládě  
a pak nebyl kredy, byl ním partnerem po rozbytek Evropy.  
Ona se nikdy v fózovkách neblámovala tím,  
že by se pocházla s tričkem sputinem porudem na městí  
a podobně to případně si ho zvala na své narozeniny  
a okamžitě vyjádřel velmi silnou podporu Ukrainy  
při dodávek zbraní, což je třeba téma,  
které nemá většinou podporu Vytalské společnosti.  
...di un popolo disposto a fare tutto,  
co kefato, per difendere.  
La propria libertà, la propria sovranità, la propria identità.  
Přijela do Bruselu, potkala se Surshlo van der Leyen,  
vypadal jako velké přítelkyně.  
Takže ona myslím si, že tím se snaží vybudovat z Itálii  
solidní, respektovanou zemi v Evropě  
a to, aby nestratila si své podporovatele,  
kteří volili, tak to bude spíše dělat skrstatéma  
a domácí politiky.  
Takže si myslíte, že ta historická zátež,  
která se i vážek Bratrum Itálie byla odmazána

tím, jak ona přistupuje k té politice?

Ona tam vždycky bude, protože ti lidé tam jsou, vzláští starší, členové strany, jako je třeba před se na tu Nácila Rusa, prostě to byl jednou fašistou a fašistou asi zemře, ale...

Připomeňme, že strana vychází z dědictví Benita Musolíného.

Vychází ze strany, která vycházela z dědictví Benita Musolíného, takže ano tali...

Tak, moje skratka, pardon.

Talínka tam je, nicméně opravdu to není tak, že by v současnosti prostě jim tam někde vysela podobizna s Musolíním, po případě by nikdy na stranických skuzích se zdravili říjanským pozdravem, nebo něco, opravdu je to spíše prostě DNA-te strany, které ho se nikdy nezbaví, to je samozřejmě jasné, ale opravdu na té současné politice to prostě vidět není. Myslím si, že samozřejmě, kdybyste prostě, bysme mohou udělali nějaké anonymní intervú s jejich politiky, tak bychom, myslím, na téma a co si myslí o Musolíním, tak bysím se všechno bychom asi se dozvěděli velmi zajímavé věci, ale opravdu ona si dává velký pozor na to, aby nic takového nevypadalo jako cokoliv zpojeného oficiálně se stranou.

O historickém a ideologickém pro pojení strany Bratři Itálie s fašizmem píše spisovatel David Brouder v kněze v Musolíného vnučata.

V rozlovoru pro jí rozlas, pak říká následující.

Tějí Bratři Itálie obnovit fašistický režim, samozřejmě, že ne, diktazoru nechtíjí.

Mluví Bratři Itálie o fašistickém režimu schovíva, když ho vykreslují jako obranu proti komunizmu, to ano.

A když nepříjí celý režim, tak minimálně omlouvají a mluví pozitivně o některých figurách z té doby.

A co se týče rasizmu nebo antisemitizmu, proti tomu se Bratři Itálie jasně postavili a odsoudili Musolíného zákony, které vyčleňovali židi z veřejného života.

Na druhou stranu je jejich koncepce politiky ve skutečnosti sama osoby rasistická.

A zpět tedy k Eli Šlájnové.

Když nemůže tedy George Meloniovo kritizovat za to, co se od ní tak trošku čekalo, že bude jaká si, no, teď jak to připodobně

## [Transcript] Vinohradská 12 / Kdo jde italské premiérce po krku?

Musoliny vsukní, tak jsou tady  
ta dvě velká témata tedy LGBTQ  
a ta migrační politika něco dalšího.  
Ono i ta ekonomická situace, ona k tomu opravdu  
přistupuje jako z těch klasických,  
standardních takových těch levičových pozit,  
to znamená, Vytále se hodně řeší zrušení  
toho nepodivinného příjmu, které byl zavedeno,  
pak bylo částečně zrušeno.  
Podpora vlastně lidí v týživé situace,  
který jsou za těžení inflací.  
Podpora a přístup migrantu ke vzdělání.  
Všech na tato témata, která sonoření  
konzervativní pravěcová vláda,  
spíše chce šetřit a nechce vydávat  
na různé programy sociální podpory,  
tak ona by samozřejmě tyto podpory  
včetně ani výstavby, nových bytů a tak dále, tak dále.  
Větších, když to řeknu obecně klasických,  
mnohem větších zásahu států do vlastně ekonomiky  
a podpory těch nejvíc nevýhodněných lidí v zemi.  
Ale myslím si, že spíše to opravdu  
zatím jako by ta změna té rétoriky,  
která je opravdu velká, protože do tědka  
vlastně v čele té demokratické strany byli spíše vždycky zaplísamý muži,  
většinou postaršího věku, kteří už měli za sebou  
20-30 let politické kariery a měli tak jako vrchol  
jejich politické kariery a většina z nich byla  
opravdu spíše umírněných takových,  
co se snažili apelovat neumírněné,  
voliče ve středu a byli co nejpoblábnější,  
což ona si myslím, že očitě dělat nebude.  
Ona je prostě klasickou přesvětěnou političkou,  
která má své názory a myslím si, že nebude z nich ustupovat  
i kdyby to mělo třeba znamenat,  
že prostě se od ní část voličů  
kolem středu politického spektra odvrátí,  
tak to myslím, že určitě ona nebude nějakým  
jako pragmatickým kalkulátorem,  
co by to to nějak reflektoval.  
Otázka samozřejmě do jaké míry to potom bude efektivní  
v té samotné italské politice.  
A propoustalo se někdy v historii italské,  
že by proti sobě stáli jak v čele vlády,



tak v čele opozice ženy?

Ne, to je samozřejmě další aspekt,

který z strany médií dávočí tý nábož.

Poprvé máme v itálii v čele vlády ženu,

poprvé máme v čele opozice ženu,

ještě jsou obě dvě relativně spatří k mladší generaci

a obě dvě jsou poměrně ideologicky vyhraněné,

jak jedna napravo druhá na levo,

takže asi ten souboj má úplně všechno,

co ze strany médií i jelzemí v tomto případě.

Když jsme to změnili toho džerem jeho korbina,

já se k tomu vrátím.

Když říkal, že nebude chcít nějakým způsobem kalkulovat

Elišla jenová v tom, jak bude vyzívat právě George Meloniovou,

tak nemůže se jí právě stát to, co se stalo korbinovi v Británi.

Učitě, tak musíme hlavně uvědomit jedno zásadní věco,

která souvisistí, jak dočala té strany byla zvolena,

protože ta strana vlastně

poprvé v historii udělala otevřené primárky,

to znamená v prvním kole hlasovali pouze členové strany,

a v té volbě ona si se umístila druhá, postoupila do druhého kola,

ale z výraznou strátou na favorita těch voleb

současného ekvivalentemstrklu Heytman a regionu Emilia Romaña,

a ten byl považivání za jednozačném favorit,

a mimo chodem ona mu dělala radní do minulého roku,

a pak se úplně vystoupila ze strany, protože tý dva se nepohodli,

protože ona ní byl prostě málo progresivní,

takže to byl pikantní souboj,

ona vyzvala svého bývalého nadřízeného v zásadě

a předpokládalo se, že prostě on zvítězí i v tom druhém kole,

ve kterém ale nehlasovali členové strany,

ale prakticky v hozovkách símpatizanti,

což v překladu znamená úplně kdokoliv došel okolo,

a v tu chvíli ona česného porazila.

To znamená, musím si uvědět,

že ona je v čele strany,

jejíš stranicí chtěli někoho jiného.

A to si myslím, že bude zajímavé pozorovat,

že strana s ním postupem času odešli všechny levicové politici

a zbylivní opravdu spíše středolevý umírnění lidé,

kterí spíšem mají opatrný přístup

k nějakým vyhroceným soubojům politickým.

A na jednou se do jejich čas dostala osoba,

která na tohle je úplně jinak.



Takže bude i zajímavé vidět, do jakýmžer ta strana opravdu bude vůčini lojální a bude pro ní pracovat prostě, jak říkáte, bude i čekat korbinů v osužej, prostě nechá, jakoby se spáli, tak pak zají někde zbaví. Jako to si myslím, že říkám, nemá to v tomto jednoduché, protože ten způsob, jakým byla zvolená, byl trošku specifický a nemá rozhodně podporu celé tej strany. Takže ona najdrív musí vybojovat si podporu vlastní demokratické strany následně až podporu lidí a potom teprv může vyrazit do boje proti George Meloniowe. No, ale myslím si, že ona to udělá přesně obráceně. Ona prostě se bude snažit tu podporu lidí a následně strany získat tím, že vyzve na sobou George Meloniowe. Bude se chtít stát takhle, jakoby nespohydmitelnou vyzevatelku, už jdí ostatní se vlastníkní, potom připojí, protože budou vidět, že infozofkách nic si neho nezbyva. Já myslím, že vzadila na toto, když si se jí to podaří nebo nepodaří, to už jsem, že je vezdruhá. Vyzevete rynáste, kdy bude mít tu první příložitost. Tak každý rok Vitálii tím, že oni mají regionální volby, se každý rok práctyské kudání v nějakém regionu. Takže i letos budeme mít napozim několik regionálních voleb, příští rok jsou volby do Evropského parlamentu. Takže vždycky bude něco zajímavého, do toho máte, komunální volby, které tam také neprobíhají na jednou, ale postupně jak dobíhají ty mandáty v těch jednotlivých městech. Takže Vitálii vlastně ta fozovkách v tomto výhoda, že vždycky jsou nějaké volby. Na druhou strou nejvších mi jsou, že prvního řádu a otázka bude, tím, že se dostala do člaté strany takto razantně, přiřápů roku při příštými volbami do parlamentu, tak samozřejmě nějaké myšlenky, tak nezměnu pozic na národní úrovni opravdu daleko. A právě proto, jak jsem se třeba tady bavili o té otáce LGBT, prostě to jsou časná vládám a na tolik pohodlou většinu, že prostě co nebude chtít, tak prostě skválnou nebude, protože opravdu, jestli něco všechny tři strany spojuje, tak je to schoda na konzervativním přístupu hodnotám. Ve spustěji věcích vnáhled na politiku, na zahraniční se velmi liší, liší se v přístupu ke ekonomickým otázkám v některých ohlede, ale v otázkách sociálních hodnotových tam je ta schoda na tom velmi konzervativním přístupu poměrně jasné. Bude to velmi zajímavé sledovat a rozhodne se finálně v těch všeobecných volbách nejpozději,

## [Transcript] Vinohradská 12 / Kdo jde italské premiérce po krku?

pokud jsem to dobře spočítel někdy koncem roku 2027?  
2027, tak přesně tak.

Jo, což je za tak strašně dlouho a zvláš v italské politice,  
kde znáš životnost před sedu demokratické strany  
je spíše v ciklu jednoho roku než jednoho volebního období,  
tak bude opravdu zajímavé sledovat, jak se ji bude dářit.  
Máme na z toho ohledu, že dokázala vlastně zaujmout  
i mezinárodní scénu.

To znamená, píše se o ní v zahraničí řízkáva nějaký  
mezinárodní kredit a pokud se jí tohle to podaří udržet,  
tak si musí být i daté v italské politické úrovni bude  
schopná nějakou dobu udržet tu pozicíté,  
jak jsme se o tom bavili vězivatekky.

Ale jestli to zvládne udržet čtyři roky,  
to si spíše myslím, že bude mít velmi složité.  
Tak moc díky, že jsme o tom společně mohli mluvit.  
Děkuji za pozvání.

Tohle už je všechno z Vinohradské 12.  
z pravodajského podkástu Českého rozhlasu.  
Dnes s politologem Martinem Meistríkem  
s institutu mezinárodních studií univerzity Karlovi.  
Téma to bylo na snadě.  
Ptal jsem seho, kdo to jde, italské premiérce po krku.  
Odpověď jasná.

Nová ševka opozyce Eli Šlájnová.  
Naše další epizody najdete na webu irozhlaz.cz  
v aplikaci Můjrozhlaz  
a ve všech dalších podkástových aplikacích.  
S novým dílem tu jsme zase po půlnoci.  
Naslišeno zítra.